

tjener til det tyske Folks Ære, at der fandtes saa mange, der paa denne Maade følte sig foranledigede til at svigte deres gamle Kultur og deres gamle Fædreland og nu af saadanne materielle Grunde viste deres Børn hen til den anden Side. Men jeg synes heller ikke, at det er til Ære for det danske Folk, naar det benytter sig af den Nød, det tyske Folk har været i, og som gør saadanne Forældre tilbøjelige til at sende deres Børn til den Side. Det er et vanskeligt Spørgsmaal, det er ikke let at røre ved; og jeg vil gerne benytte denne Anledning til paa det tyske Folks Vegne at sige det danske Folk min allerhøjest Tak for al den Hjælp, som man har ydet mod tyske nødlidende Børn. Jeg har haft Lejlighed til at se en Del af det storslaaede Arbejde, som er gjort, og til at se, hvorledes f. Eks. Socialdemokratiet ikke har holdt sig til Standsinteresser, men at mange Børn af tyske Embedsmænd f. Eks. har fundet et nyt Hjem i danske Arbejderhjem. Men de ærede Medlemmer kan forstaa, naar jeg ikke kan udvide den Tak derhen, hvor sligt maaske er sket med Bagtanke, maaske med den Tanke at gøre tyske Børn til danske Børn.

Jeg fortolker kun de Følelser, som Flensborg har overfor det, som er sket. Det har gjort Flensborg uvilligt til at være med til at lade Børn gælde for danske Børn, som ikke er det. Jeg maa forklare det paa den Maade, for at man her kan forstaa, hvad der er bestemmende paa den anden Side, hvorledes de føler der, og hvorledes de der ser anderledes paa det, end man gør paa denne Side; og deri ligger det, at man for en stor Del ikke kan enes om Formerne. Men jeg gentager endnu en Gang, at der er de Omraader, hvor den tyske Forvaltning, den tyske Regering, er liberalere end den danske. Der er ogsaa de Omraader, hvor den Fremgangsmaade, man bruger her, er den liberalere.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at pege paa, at naar vi kalder os det slesvigske Parti, gør vi det netop for dermed at fremhæve den gamle historiske Sammenhæng; og det er den, der har voldt, at en hel Del af de dansktalende Familier i de nu afstaaede Landsdele elsker tysk Kultur og sætter Pris paa, at deres Børn ogsaa kommer til at elske den og derfor gerne vil have dem undervist i tyske Skoler. Der er en Forskel, Forholdene ligger ikke overalt paa samme Maade. Men saa vidt jeg ved, tænker man ogsaa i Flensborg paa at komme den Ordning, som vi har her med Hensyn til Børnenes Fordeling, til de forskellige

Skoler, nærmere paa en Maade, som maaske senere vil vise sig.

Det er, hvad jeg har at sige mod de tre Betingelser, som blev stillet af den højtærede Statsminister med Hensyn til den Politik; som den danske Regering vilde føre overfor det tyske Mindretal. Jeg fremhæver endnu en Gang, at det vilde være det største og det rigtigste, naar den danske Stat følte sig stærk nok til at gøre, hvad den vil, uafhængig af disse Betingelser, og vilde gøre det tyske Mindretal tilfreds. Der er en Del Mistillid, der er en Del Frygt for, at man kunde berøve os et eller andet, som vi elsker, som vi ikke vil give Slip paa. Jeg mener, det er en smuk Opgave, den danske Stat har: at fjerne denne Mistillid.

Der er en Del andre Spørgsmaal, jeg ved denne Lejlighed maa drage frem; det ærede Medlem Hr. Lageri har allerede delvis berørt dem. Jeg tænker paa de mange Embedsmænd, som har tjent under Preussen, enten i Statstjeneste eller i Kommunal tjeneste, og som for største Delen nu er blevet fjernet eller maa gaa, og gaa i saa stort Tal, at Nyordningen derved vanskelig-gøres. De sidder jo inde med Kendskab til Retsforholdene og til Befolkningen, og det føles som forstyrrende ogsaa af de dansksindede, at de fleste af dem gaar. Staten har selvfølgelig Ret til at gøre, som den vil, afskedige eller ej; men det virker dog overraskende, naar man praktiserer dette Princip saaledes, at man endogsaa fjerner disse Embedsmænd fra for mod Befolkningens Ønsker, og jeg kender saadanne Tilfælde. F. Eks. er den Læge, der var Leder af Sygehuset i Gram, blevet afskediget til Trods for, at 95 pCt. af Befolkningen har bedt om at maatte beholde ham. Naar noget saadant sker i mange Tilfælde, kan man ikke forundre sig over, at vi kommer til den Opfattelse, at man ønsker at fjerne saa vidt muligt alle, der har tysk Sindelag. Naar man vil det, maa man dog i det mindste sørge godt for disse Embedsmænd; og der er her en hel Del Spørgsmaal, der ikke er klare endnu. Der er maaske en Del Spørgsmaal, som den danske Regering ikke kan blive enig med den tyske Regering om; men saa længe Retsspørgsmaalene ikke er blevet løst, maa disse Embedsmænd dog i det mindste have tilstrækkeligt til at leve af, og det har de ikke alle sammen. Der er allerede blevet klaget over, at de ikke ved, hvad de skal have, og hvor de faar det betalt fra; hele deres Retsforhold er uklart. Jeg vil gerne bede den danske Statsregering om at skabe faste, klare Forhold og om at